

SLAVNOST POSVĚCENÍ KOSTELA

Výročí posvěcení našeho kostela Panny Marie Královny míru si připomeneme tentokrát už v **neděli 6. listopadu**. Mše svaté budou slouženy jako obvykle v 8, 10 a v 18.30 hod.

Na desátou, při níž bude provedena **Missa solemnis in d-moll Jana Nepomuka Škroupa**, byl pozván **P. Jiří Svoboda, kanovník od Svatého Víta**. Po mši se bude konat **farní posezení** s občerstvením.

Mše v 10 hod. se zúčastní, jak předpokládáme, věřící z naší partnerské farnosti z Kralovic. Na odpoledne nejen pro ně, ale i pro ostatní zájemce ministr zahraničí Cyril Svoboda zajistil **prohlídku Černínského paláce** v Praze na Hradčanech včetně míst, kde přišel o život Jan Masaryk. Sraz je ve 14 hod. na Loretánském náměstí před palácem.

V 16.30 hod. v rámci **Farní akademie** promluví u P. M. Královny míru **akademický sochař Jan Bradna** na téma **Historie mariánského sloupu a problematika jeho obnovy**.

V pondělí 7. listopadu bude mše sv. sloužena jen v 8 hod. ráno.

(r)

MOUDRÁ SLOVA MATKY TEREZY

LIDÉ JSOU ČASTO NEROLIBNÍ, nelogičtí a sobečtí. Přesto jim odpusťte. Budete-li k nim laskaví, stejně vás obviní ze sobectví a nízkých motivů. Zůstaňte laskaví.

BUDETE-LI ÚSPĚŠNÍ, získáte některé falešné přátele a také opravdové nepřátele. Přesto pokračujte.

BUDETE-LI UPŘÍMNÍ A ČESTNÍ, lidé vás podvedou, vy ale zůstaňte upřímní a čestní.

STRÁVÍTE-LI LÉTA budováním něčeho, co vám jiný zničí přes noc, budujte znovu.

NALEZNETE-LI ŠTĚSTÍ, klid a mír, budou vám závidět. Zůstaňte i tak šťastní.

NA DOBRO, KTERÉ UDĚLÁTE DNES, lidé zítra zapomenou. Přesto dělejte dál dobro.

DÁVEJTE SVĚTU TO NEJLEPŠÍ, co je ve vás, a i když to nemusí stačit, přesto dávejte dál.

(mk)

VĚSTNÍK 5/2005

společenství křesťanů
v Praze 4 - Lhotce

NÁŠ DUCHOVNÍ DOMOV

Ve Starém zákoně se v První knize Makabejské ve 4. kapitole píše o tom, jak se Juda Makabejský a jeho bratři po vítězství nad nepříteli rozhodli očistit a obnovit Pánovu svatyni, která byla zničena a znesvěcena pohany a těmi, kdo nezůstali věni víře svých otců. Šli ke svatyni s citarami, harfami a cimbály. A osm dní slavili očistění a opětné posvěcení chrámu. Juda, jeho bratři a celé shromáždění Izraele se tehdy usnesli, že toto posvěcení budou každoročně slavit osmidenním veselím a díkůvzdáním.

My budeme také slavit výročí posvěcení našeho kostela – už šedesáté osmé. Zřejmě ne osmidenním veselím, ale určitě aspoň dvoudenním. V neděli 6. a v pondělí 7. listopadu. Rovněž s radostí a vděčností budeme děkovat Bohu, že se v roce

1937 podařilo postavit na Lhotce kostel.

Tady je Bůh pro nás zvláštním způsobem přítomen, tady se přítomňuje Ježíšova oběť na kříži, tady se vysluhují ostatní svátosti, tady se učíme lásce. V kostele se scházíme jako rodina Božích dětí. V kostele slyšíme, že náš život má hluboký smysl a velikou cenu. Jsme pozváni, abychom pracovali na Boží vinici a šířili Boží království.

Kéž tedy náš kostel, který je zasvěcený Panně Marii Královně míru, je pro nás duchovním domovem, místem, kde všichni najdeme pokoj a klid pro své duše, kde najdeme občerstvení Kristovo: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte, a já vás občerstvím.“

P. Bedřich VYMĚTALÍK

MODLITBA PATERA URBANA

V prosinci před sedmdesáti lety byla v souvislosti s připravovanou výstavbou našeho kostela církevně schválena tato modlitba známého františkánského kněze P. Dr. Jana Urbana:

Modleme se:

Královno nebes, paní andělů a vládkyně světa, Panno Maria!

Ve zmltání a nejistotách dnešních dob, v nebezpečí bojů a válek k tobě se utíkáme o pomoc. Kde jinde máme hledati útočiště než u tebe, která jsi Matkou Knížete pokoje, míru a lásky? Kam se máme utéci než k tobě, která vládneš v říši věčného pokoje, která jest touhou a cílem nás, ubohých obyvatel tohoto světa? Kdo nám spíš pomůže než ty, které jsme byli svěřeni pod křížem za dítky?

Tvé srdce mateřské, Panno pokojná, nemůže se přece nezachvěti nad tolika bolestmi matek, dětí, otců... Tvé srdce milující nemůže nebolet při tolika hříších a krutostech. A proto s celou důvěrou jako dítky k Matce voláme:

Když lidské vášně chystají se k boji, pomoz, ó Královno míru!

Když zástupcové národů jednají o míru a válce, pomoz, ó Královno míru!

Když sebeláska a pýcha kalí jasny pohled na světské věci, pomoz, ó Královno míru!

Když zlý duch usiluje, aby vznítil vášně nelásky a hněvu, pomoz, ó Královno míru!

(dokončení na str. 10)

KRÁLOVNO MÍRU

Kolikrát máme touhu zazpívat si naši lhotickou píseň Královno míru, ale v novějších zpěvnících její text postrádáme. Tak se zrodil nápad otisknout ji znovu, tentokrát ve Věstníku.

Text, jak je uvedeno ve zpěvníku Věvec nejkrásnějších písní Matce Boží, vydaném v Praze-Lhotce roku 1941, tedy za druhé světové války, napsal Vladimír Hornof (1870–1942), královéhradecký profesor náboženství a upravovatel textů duchovních písní, zvláště pro Český kancionál, podle přízvukné teorie. Z Hornofovy tvůrčí dílny pocházejí také texty populární písně Ó Srdce Páně, archo naší spásy, uvedené ve společném zpěvníku českých a moravských diecézí Kancionál pod číslem 715, a neméně líbivé vlastenecké náboženské mešní písně V zemi věrných Čechů (831), složené v roce 1918, kdy skončila první světová válka a vznikla Československá republika.

Autor nápěvu se v citovaném lhotickém zpěvníčku skrývá za monogramem V. Ř. Je to ředitel kůru v Praze na Vinohradech, skladatel chrámové hudby Vojtěch Říhovský (1871–1950). Na Hornofův text vinohradský skladatel složil rovněž píseň Ó Srdce Páně, archo naší spásy (715). Od Říhovského ze současného Kancionálu zpíváme také jeho velikonoční Jako vítěz (481) a mešní píseň Svatá oběť začíná se (784). (jis)

Královno míru, slavná nebes Paní, / útěcho naše, Hvězdo naděje. / K dětem svým skloň se, Matko milování, / přímluva tvá nám v bídě přispěje. / Otcové naši lásku tvoji znali, / ty jsi jim byla mocnou ochranou, / nezmlknu v Čechách nikdy tvoje chvály, / Čechové tobě věmi zůstanou.

Utišíš bouři nepokojných časů, / budem-li k tobě vroucně volati, / zavitne vlasti slunko v zlatém jasu, / v neklidné srdce mír se navrátí. / Matičko dobrá, odpusť také dětem, / které tvé srdce těžce zranily, / tisíce rukou věnčí tebe květem, / podnoží tvé jsme slzou zrosili.

Oroduj za nás, žehnej České zemi, / vypros jí míru, zastav rozbroje, / zavane ráj nám lásky perutěmi, / zaplesá na rtech písní pokoje. / Milá jsi byla Čechům po vše časy, / milými byli tobě Čechové, / oroduj za nás, Matko věčné spásy, / v ruce tvé kladem blaho vlasti své.

Autor vzpomínky Cesta na Lhotku Karel Přibyl (uprostřed) s manželkou a další lhotický pamětník Antonín Balík
Snímek Eva Kocmanová

CESTA NA LHOTKU

Na Lhotku jsem jezdil s maminkou od roku 1933 z vinohradského nádraží. Mezi Vršovnicemi a Krčínem jezdil vlak mezi stráněmi, kde lidé žili v dírách, u nichž měli pověšené sušící se prádlo. Maminka mi vysvětlovala, v jak těžkých podmínkách žijí. Vysvětlovala mi, že mi nemůže kupovat drahé dárky, protože se snaží ušetřit na rodinný domek na Tempu. Bylo mi tehdy teprve sedm let, ale pochopil jsem to a měl radost, že jí její obchod a hlavně mandlování prádla jde, i když jsem se zároveň bál, aby se nezranila; mandlování se mi zdálo být dost nebezpečné. Maminka mandlovala až do jedenácti hodin večer, kdy jsem už dávno spal. Uspával mě hluk mandlu a její písničky.

Jednou jsme šli do kostela Panny Marie Sněžné. Maminka klečela a modlila se. Já jsem stál se sepjatými rukama vedle ní. Zastavil se u nás kněz, pohládl mě po vlasech a dal mi bonbon.

Cesta na Tempo vedla kolem Masarykových domovů, dnešní Thomayerovy nemocnice, tehdy domova důchodců. Z balkónů na nás mávali stařenky a stařečkové. Pak jsme šli v polích prostorem cihelny, kde se mi líbila kolejová dráha s vagónky. Dnes je tam sídliště.

Do našeho rodinného domku na Tempu jsme se přestěhovali v roce 1937. Na mši svatou jsme chodili do kaple v rodinném domku u Bernátů. Dnes je to naproti kostelu. Při cestě z kaple jsem se rád podíval ve vzdálenosti asi 100 m po silnici za kostelem, asi jeden metr od ní, na pramen, který tryskal někdy až půl metru vysoko.

Když jsem tehdy z jara chodil mezi vykolíkováným pūdorysem,

zdálo se mi, že kostel bude velice malý. Stavba pokračovala neuvěřitelně rychle. Na podzim jsme se zúčastnili posvěcení kostela. To už se mi samozřejmě jevil jako dost veliký.

Z lidí, kteří se starali o stavbu, si pamatuji stavitele Františka Bernáta, v jehož domku se do té doby, než byl postaven kostel, konaly bohoslužby, a na pana Ivana Tůmu, který s rodinou bydlel v rodinném domku zvaném Marouškovo hnízdečko. S jeho syny jsme v kostele ministrovali a později se stali členy mládeže Čs. strany lidové. Další členy spolku pro stavbu kostela si již nepamatuji.

Zanedlouho byl ke kostelu přistaven klášter, kam přišel výborný kněz Jan Janků. Mně bylo tehdy jedenáct let. S odstupem času si uvědomuji, jak je důležité, v jaké společnosti se dítě nachází. Víím, že za všechno dobré mohu děkovat právě mamince a kněží, jako byl páter Janků nebo v Kunraticích, kam jsem chodil do katolického skautu, P. Bohumil Muška. A na Lhotce později, když jsem byl již starší, otec Vladimír Rudolf. Za všechny se denně modlím, podobně jako za sestru Damascenu Somrovou z obecné školy u sv. Anny.

Mám radost z dětí v našem kostele a z toho, že se jim kromě rodičů věnují naši kněží a hlavně P. Bedřich Vymětalík. Rodiče tak mají naději, že jednou nezůstanou úplně osamoceni. Znáím s manželkou mnoho případů, kdy rodiče nábožensky nevychovali své děti, a teď v pozdním věku pláčou, že si jich děti nevěšají.

Karel PŘIBYL

RŮŽENCOVÁ POUŤ DO KRALOVIC

Partnerství navázané mezi lhoteckou a kralovickou farností přineslo první plody v neděli 9. října v podobě Růžencové poutě. Ze Lhotky se do západočeských Kralovic vypravil autokar plný velkých i malých farníků.

Mši svatou sloužil po 10. hodině v kralovickém kostele sv. Petra a Pavla P. Bedřich Vymětalík s tamním farářem P. Markem Winiarským. Otec Marek četl evangelium a kázal. V závěru homilie řekl: „Ať toto setkání, které prožíváme v naší farnosti při návštěvě partnerské farnosti z Prahy, je pro nás obohacujícím a důvodem k radosti, že nejsme sami, ale že je mnoho lidí, kteří stejně jako my uvěřili Bohu, kteří stejně chtějí k Bohu přicházet, kteří stejně chtějí s Bohem žít svůj život.“ Odevzdání se Bohu označil za krásné dobrodružství, jež člověk může ve svém životě prožít.

P. Vymětalík v závěru bohoslužby konstatoval, že partnerství není nějaké teatrální gesto, kterým by se lhotecká farnost chtěla někde nebo před někým ukázat, ale že je to něco, co vychází ze srdce. Se svými aktivitami, jejichž příklady uvedl, se chce s někým podělit, např. dětem v Kralovicích ukázat, jaké míváme na Lhotce mše pro děti, nebo přivést do Kralovic výnos některé z nedělních lhoteckých sbírek.

Při mši se zpívala píseň Matko Boží nejsvětější, jež byla na lavicích připravená v podobě kopií z našeho

P. Bedřich Vymětalík a P. Marek Winiarski při návštěvě Mariánské Týnice

starého zpěvníku, a na závěr lhotecká píseň Královno míru.

Po bohoslužbě otec M. Winiarski pozval přítomné k prohlídce kostela včetně hrobky rodiny Gryspoků z Gryspachu. Netradičně působící historický kostel sv. Petra a Pavla byl původně gotický, z konce 13. století. V letech 1575–1581 jej italská řemeslníci přestavěli renesančně. Kralovické varhany z konce 17. století jsou jedněmi z nejvýznamnějších v západních Čechách. Odborníci jsou překvapeni, že se na nástroj stále hraje.

V hrobce je v prosklených rakvích vlivem mikroklimatu jedenáct pozoruhodně zachovaných mumifikovaných těl. Bývala tam i malá rakev s dítětem, ale protože pohled na ně některé lidi příliš šokoval, je nyní mimo prostor, kam přicházejí návštěvníci.

Po obědě na faře pozvali hostitelé Lhotecké na příjemnou procházku kolem typicky prvorepublikové kralovické radnice a někdejších kasáren mělkým údolím do Mariánské Týnice, vzdálené asi půldruhého kilometru. Týnici ostatně naši poutníci zahlédli z autokaru, když se blížili k cíli své cesty. Přes velké pole krásně opravená vypadá trochu jako hezká kulisa. V sousedství právě rekonstruovaného koupaliště pod někdejším klášterem poutníky přivítala restaurovaná socha sv. Jana Nepomuckého pocházející z Chomutovska.

Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie byl u Kralovic postaven v 18. století z popudu plaského cister-

Hlavní oltář kralovického kostela sv. Petra a Pavla

ciáckého kláštera podle projektu barokního stavitele Jana Blažeje Santiniho-Aichla a roku 1777 vysvěcen. Za několik málo let, roku 1785, byl krátce po dokončení vnitřní výzdoby dekretem císaře Josefa II. spolu s přilehlým klášterem zrušen.

K největší devastaci areálu došlo, když bývalé plaské panství koupil známý rakouský politik Václav Klement Lothar Metternich a někdejší

Účastníci Růžencové poutě čekají na prohlídku obnoveného kostela a zrestaurovaného muzea

klášter sloužil hospodářským účelům. Po první světové válce se zřítla kupole kostela, protože kníže Metternich krytinu z chrámové kupole a věží proboštství použil ke zhotovení kotlů na vaření piva a stavbu pak už zabezpečit proti zatékání nechal.

Rekonstrukční práce zahájil ve dvacátých letech 20. století vlastenecký spolek Jednota pro záchranu Mariánské Týnice. Soustavně se ale areál, v němž je od roku 1952 regionální muzeum, opravuje až od devadesátých let minulého století. Jednačtyřicetimetrové věže proboštství s hodinami a zvony byly podle původních plánů obnoveny v letech 1993 a 1994, nová kupole chrámu Nanebevzetí Panny Marie, ozdobená mariánskou korunou, byla dokončena roku 2000. Celkově by obnovovací práce měly být dokončeny za dva roky. V interiéru je rekonstruována řada fresek, ale na rekonstrukci fresek v kupoli zatím nejsou peníze.

Každoročně se na obnovování Mariánské Týnice věnují tři až čtyři milióny korun. Jedná se o sdružené prostředky Ministerstva kultury, Programu záchranu architektonického dědictví a Krajského úřadu v Plzni. Trvale však na rekonstrukci pracuje jen asi pět lidí.

Hmotnost současné kupole je ve srovnání s původní jen asi třetinová. Interiér kostela je vysoký 44 m, celá stavba je až na dva metry vysoká jako Petřínská rozhledna v Praze.

Kostel se používá jako obřadní síň pro svatby a konávají se v něm koncerty. Mše svatá – poutní – se v něm slouží jen jednou za rok. V adventu a postní době však bývají v Mariánské Týnici také kající po-

božnosti. Několik našich poutnic v něm po prohlídce zazpívalo Magnificat.

V přílehlé budově proboštství jsou dnes sbírky Muzea a galerie severního Plzeňska. Značná část expozice je věnována církevním památkám.

Zvláštní pamětní síní muzeum připomíná život a dílo významné kralovické rodačky akademické sochařky Marie Uchytlové. V kostele Nanebevzetí Panny Marie je matrice jejího sousoší lidických dětí, jež sochařka s nebývalou vytrvalostí a vírou v budoucnost léta vytvářela navzdory nepřízni komunistického režimu vůči jejímu projektu. Po smrti umělkyně – den před 17. listopadem 1989 – sousoší s významnou finanční pomocí ze zahraničí – a také skromným přispěním, ještě za P. Vladimíra Rudolfa, i lhotecké farnosti – dokončil a v Lidicích instaloval její manžel Jiří Václav Hampl.

Na své si v Muzeu a galerii severního Plzeňska při Růžencové pouti přišly i naše děti, neboť v někdejších refektářích, jehož čelní stěnu zdobí pozdně rokokové varhany z 2. poloviny 18. století, byla ve druhé polovině září a v říjnu výstava Pojďme si hrát – výstava hraček z muzejních depozitářů a sbírek ing. Vladimíra Pospíšila. Někdejší klášterní jídelna, kde se dochovala nástrojná freska zobrazující cisterciáky při slavnostním jídle s Pannou Marií a andělem a darování Týnice cisterciáckému řádu v roce 1230, totiž slouží jako výstavní síň.

Otec Bedřich si v Muzeu povšiml, jak soustředěně si jednotlivé exponáty na výstavě hraček prohlížela ještě ani ne čtyřletá Bětuška Křížková. Já jsem si toho drobného děv-

čátka už všiml, když jsme šli z Kralovic do Týnice. Tvořili jsme pořádně roztažený „štrúdl“, který vedlo několik dětí. Za nimi nebo s nimi bylo pár dospělých a pak nějakých deset patnáct metrů nikdo. Teprve pak si to samostatně, řekl bych přímo rozšafně, vykračovala malinkatá holčička. Několik metrů za ní jsem šel já. Mohl jsem na ní oči nechat, jak si v tom pro ni i pro většinu z nás před několika málo hodinami ještě úplně cizím místě počínala odvážně a samostatně.

Po návratu z Mariánské Týnice byla na kralovické faře pro poutníky připravena káva, čaj a zákusky. A zatímco děti po svačině skotačily na farní zahradě a fascinovaně cosi modelovaly z jakéhosi barevného těsta, jež pro ně s sebou na pouť vzala paní Marie Šárková, ti dospělí, kteří zmíněné hrátky zrovna neorganizovali, nebo na děti nedohlíželi, se u sv. Petra a Pavla na rozloučenou s Kralovicemi modlili s otcem Bedřichem Slavným růženec. A zatímco farář Marek Winiarski objížděl alespoň některé ze 17 dalších kostelů své farnosti, aby posloužil věřícím i v ostatních obcích rozsáhlého obvodu mší svatou, druhý kralovický kněz pater Pavel Vrbenský, který byl v terénu už dopoledne, pak na závěr Růžencové poutě udělal přítomným požeňání s Nejsvětější svátostí.

Pan vikář Bedřich Vymětalík Kralovické pozval do Prahy na 6. listopad, kdy budeme na Lhotce slavit výročí posvěcení kostela. Nebude rozhodující, jestli jich přijede plný autobus, velký nebo jen malý, anebo jestli jim na cestu postačí třeba jen osobní auto, řekl. Budou uvítání stejně vřele, ať jich přijede hodně nebo málo. A slíbil, že výnos lhotecké posvícenské sbírky bude věnován na potřeby této nebohaté farnosti, která postupně opravuje svůj velký farní kostel.

Zatímco do Kralovic naši poutníci cestovali z Prahy přes Plzeň po plzeňské dálnici, domů jeli „druhou stranou“, po silnici karlovarské. Ale protože v Řevničově byla ucpaná, do hlavního města se vraceli až kolem Slaného. Užili si tedy dost i krásných pohledů do kraje. Ke Kralovně míru však dojeli v pořádku. Na rozdíl od osádek dvou osobních automobilů, které se krátce před tím na křižovatce u kostela srazily.

Jiří SŮVA

Snímky Vladimír Turek

Mariánská Týnice – vlevo někdejší proboštství, dnes Muzeum a galerie severního Plzeňska, vpravo kostel Nanebevzetí Panny Marie

PŘEDSTAVUJEME ČLENY PASTORAČNÍ RADY

Mgr. Kateřina DÖLLINGEROVÁ

Mgr. Kateřina Döllingerová, rozená Cerháková, se narodila 25. listopadu 1980 ve Svitavách. Její maminka je zdravotní laborantka a pracuje jako vedoucí oddělení biochemie v IKEM. Její tatínek je stavební inženýr. Má o čtyři

Kateřina rozená Cerháková a Tomáš Döllinger při svatebním obřadu ve lhoteckém kostele

roky mladší sestru Janu, která studuje biologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Když bylo Kateřině Cerhákové šest let, její rodiče se přestěhovali do Prahy. Do základní školy chodila nejprve v Písnici a pak v Libuši. Po absolvování oboru farmaceutická laborantka na Střední zdravotnické škole v Praze na Alšově nábřeží vystudovala Veterinární a farmaceutickou univerzitu v Brně a loni 2. července na ní promovala. Po prázdninách v roce 2004 začala pracovat jako magistra farmacie v Libušské lékárně.

V naší farnosti chodila od roku 1989 na náboženství, byla tu u prvního svatého přijímání i u biřmování, jela na chaloupku do Bílého Potoka, pak chaloupky společně s dalšími staršími kamarády a kamarádkami připravovala, na Lhotce má své společenství. V našem kostele se seznámila i se svým manželem Tomášem, dnes učitelem tělocviku a počítačů v Základní škole v Jílovské ulici v Praze 4. Letos v sobotu 3. září si s ním u Panny Marie Královny míru udělila svátost manželství.

Kde jste byli na svatební cestě?

Zatím nikde. Na „svatební cestu“ jezdíme denně do chaty mých rodičů do Řičan, do lesa za Olivovou léčebnou pro děti. Budeme tam jezdit, dokud nepřijde zima.

Svatební cestu jsme si zatím nemohli naplánovat jednak proto, že manžel byl nemocný, jednak proto, že po začátku školního roku by na ni už nemohl. Příští rok bychom si

to chtěli vynahradiť někde u moře – v Řecku nebo v Egyptě.

To, že první týdný svého manželství trávíte na chatě, znamená, že nemáte byt?

Opravdu nemáme. Neradi bychom opouštěli naši farnost, ale byty v nových domech, které se staví poblíž kostela, jsou pro nás cenově nedostupné. A i kdybychom na některý z nich peníze sehnali, je otázka, zda bychom utáhli další režii s úplně novým bytem spojenou.

Rodiče nás litují, že musíme brzy vstávat, ale na chatě je to zatím romantické, i když asi celý rok bychom tam být nemohli.

Čemu se chcete věnovat ve farní radě?

Jako členka farní rady v prvním volebním období se v ní vlastně teprve rozkoukávám. Myslím však, že bych mohla podat pomocnou ruku Tomáši Hroudovi a našim kněžím při práci s dětmi a mládeží.

Jaké máte zájmy?

Mám velice ráda přírodu. Raději než za památkami chodím do přírody, i když nějakou tu památku také několikrát za rok navštívím. Ráda cestuji a na chatě se mi líbí práce na zahrádce. Mým koníčkem je i četba, a protože to vyžaduje můj obor, stále studuji něco nového.

Zájem o aktivní cestování máme s manželem společný. Můj muž je takový horal – od malička rád jezdí do hor. Lásku k horám zdědil po rodičích.

V létě jsme dělali vysokohorskou turistiku v rumunském pohoří Retezat, ale v Rumunsku jsem byla i v českých vesničkách v Banátu, v Bulharsku na Rile, s jinou partou jsem byla v jižních Pyrenejích. Ale také jsme surfovali na Balatonu v Maďarsku. Mám totiž ráda i rekreační sport a ráda zkusím něco nového. Prostě dávám přednost aktivní dovolené.

Jak znáte hory v České republice?

V květnu jsme byli na kolech na Šumavě ve Stožci. Nečekala jsem, že tam je tak krásně. Poznala jsem i Beskydy, Jeseníky a Českomoravskou vrchovinu.

A kde se vám u nás líbí nejlépe?

Prahu mám ráda, ale jsem také ráda, když z ní mohu někam „vypadnout“.

Dětství jsem prožila na venkově na Svitavsku u babičky a ráda se do těch míst vracím.

Hodně se mi líbí jižní Morava, konkrétně kolem Ostrožské Nové Vsi, Strážnice a Uherského Hradiště, možná i proto, že v tom kraji také mám příbuzné. Na kole jsme jezdili po moravských vinařských stezkách.

Máte ráda víno?

Mám ráda trpčí červené víno – modrý portugal nebo frankovku. Z bílých vín buď veltlínské zelené nebo chardonnay. Záleží na náladě, nebo k jakému jídlu se co hodí.

Ještě když jsem studovala, vozila jsem z Brna stačené víno. Manžel říká, že jsem ho naučila víno pít.

Ale vraťme se ještě k vaší četbě. Předpokládám, že nečtete jen farmaceutickou literaturu.

Na konci základní školy mě zaujal Erich Maria Remarque, takže jsem ho četla celou střední školu. Naposledy jsem měla vypůjčenou knihu Miky Waltariho Jeho království. Ta mě úplně uchvátila. Ráda si přečtu také Viewegha.

Teď před svatbou a po svatbě to bylo takové hektické, takže na knížky mi čas nezbyval, ale jsem ráda, když nějakou knihu dostanu třeba k Vánocům a pak si ji mohu přečíst. Knížka je pro mne vždycky vítaný dárek.

Chodíte ale i do našeho chrámového sboru...

Od loňska. Chodit někam zpívat jsem se snažila již v Brně, ale některé kolektivy měly zkoušky v pátek, kdy jsem jezdila domů, a některé, kde také zpívali spolužáci, měly už takovou úroveň, že bych se jim již asi nestihla vyrovnat.

Jaký zpíváte hlas?

Zpívám soprán. Mám spíše mezzosoprán, ale v chrámovém sboru byl zapotřebí soprán. Výšky, jaké zpívám nyní, jsem nikdy dřív nezpívala, ale náš pan sbormistr Pospíšil mě podle varhan rozřadil. Mám prý velký rozsah. Zvykla jsem si na to, ale je to zapotřebí pilovat. Nyní lituji, že jsem nikdy nemohla hrát na klavír. Hrála jsem jen na flétnu, ale to se těžko spojuje zahrát si ty noty na flétnu a pak to zazpívat.

Jste věřící už od dětství?

Do kostela jsem chodila v dětství na vesnici na Svitavsku. Můj dědeček – tatínek maminky – tam dělal kostelníka. Tatínkův tatínek dědeček Cerhák byl zase restaurátor

obrazů a kostelů. Pracoval u Charity a kostely jezdil opravovat na východní Slovensko. Dnes už je nemocný a restaurování se již věnovat nemůže. Je to silně věřící člověk. Víru mám v sobě zakotvenou od mala.

Kostel na Lhotce mě svou moderností nejdříve odradil, ale brzy jsem tu poznala i vrstevníky a nyní sem chodím ráda. Kostel nepůsobí ponuře a v zimě se v něm člověk neklepe zimou. Mši tu neprožívám sama, ale s lidmi kolem. Navíc se na Lhotce po bohoslužbách mohu pobavit se spoustou známých.

Na pátera Rudolfa se pamatujete?

Když jsem přišla na Lhotku jako „třeťák“, otec Rudolf se mi zdál přísný, ale věděla jsem, že je to správný člověk a že ho všichni mají rádi. Jako desetiletá jsem si to však ještě nějak nedokázala v hlavě poskládat. Nám dětem jeho kázání připadala trochu zdoluhavá, pokukovali jsme při nich po hodinkách, ale moji rodiče je opravdu prožívali, a když byla ze Lhotky mše v rozhlase, vždycky si ji nahrávali. Já se teď

chystám, že si kázání pátera Rudolfa přehraji a znovu poslechnu.

Jak se vám líbí v lékárně, kde pracujete?

Jsem ráda, že se mohu věnovat profesi, kterou jsem vždycky chtěla dělat. I když Libušská lékárna je v Praze, je to vlastně spíše taková venkovská lékárna, kde se člověk za chvíli s lidmi seznámí a zapamatuje si jak jejich jména, tak jejich potíže, takže jim může lépe radit. Vlastně to už pro nás nejsou cizí lidé. Někteří z nich skoro více než léky potřebují dobré slovo.

Pro mladého člověka není bez významu ani to, že v naší lékárně jsou kolegové mladí.

Jak byste chtěli mít velkou rodinu?

Řeknu-li, že asi dvě děti, bude to vypadat trochu jako módní trend, ale je to i otázka financí. Až si vezmeme hypotéku na byt, asi to nebude nijak veliká sláva. To víte, rodina učitele...

(jis)

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

První zasedání Pastorační rady farnosti (PRF) po prázdninách se konalo 12. září. Pastorační rada na něm nejdříve vzpomněla zesnulého redaktora Věstníku Mgr. Zdeňka Pejčocha. Přivítala na něm také nového farního vikáře P. Kamila Vrzala, Jiřího Sůvu, který se bude za Z. Pejčocha starat o Věstník, a Ing. K. Štamberga, který převezme po Ing. Evženovi Šárkovi péči o Farní akademie.

Farní akademie se budou konat pokud možno každou druhou neděli v měsíci. Hned u prvních dvou by však měla být výjimka. V prvním případě by se měla uskutečnit o týden později, aby nekolidovala s poutí do Kralovic. A ve druhém, aby, pokud se podaří zajistit účast akademického sochaře Jana Bradny, naopak bezprostředně navázala na slavnost posvěcení kostela. Při Akademických by se měla střídát témata bezprostředně religiozní s problematikou, jež by mohla upoutat širší veřejnost. Účast-

níci zasedání navrhovali různé náměty na jednotlivé přednášky, ale jejich uskutečnění bude záviset na možnostech přednášejících. Členové pastorační rady také uvažovali o propagaci jednotlivých akcí i v tisku.

Potom se PRF zabývala vyučováním náboženství. O zajištění jednotlivých hodin ji informovala Marie Šárková. Jednala též o tom, jak podporovat utváření dětských společenství ve farnosti.

Pastorační rada farnosti požádala ekonomickou radu, aby připravila návrh rozpočtu farnosti na rok 2006 a seznam stavebních prací, jež bude zapotřebí v dohledné době uskutečnit. Členové PRF by měli připravit návrh na účelné využití peněz za prodej objektu v Kralovicích a P. Burian na řešení výpadku obrazovky v kapli Božského Srdce Páně.

Dále se pastorační rada zabývala přípravou zářijového farního shromáždění, partnerstvím s kralovickou farností a s Církevní mateřskou školou Studánka.

Duchovní obnovy se v naší farnosti v tomto školním roce předpokládají tři: adventní, postní a pro ty, kdo jsou na křesťanskou výchovu svých dětí sami.

Na zasedání 3. října PRF nejprve jednala o Farní akademii. Vzala na vědomí, že první poprázdňinová – Mgr. Karin Pospíšilová a PhDr. Jiřího Tošnera – bude na téma Jak se žije dobrovolníkům v Čechách, aneb práci dejte srdci. Dne 6. listopadu by měl akademický sochař Jan Bradna přednášet o historii Mariánského sloupu a úsilí o problematice jeho obnovy.

M. Šárková radu informovala o rozšíření hodin náboženství o čtvrtěční výuku. Dále se pastorační rada zabývala zářijovým farním shromážděním. Duchovní obnovu pro maminky s dětmi naplánovala na 22. října. Diskuzi k problematice Ekonomické rady farnosti odložila na prosinec.

V další části jednání se zabývala projektem Každý máme svého chudého. Vzala na vědomí, že J. Bieliková je připravena ujmout se spolupráce se sociálním zařízením v Zárubově ulici. Pokud jde o případné rozšíření aktivit na další místa, bude se o tom jednat postupně.

PRF rovněž jednala o přípravě farního plesu, pro který ještě nebyl stanoven termín, a znovu o přenosu mše svaté z kostela do kaple.

Další termíny svých zasedání stanovila na 7. listopad 2005, 12. prosinec 2005 a 9. leden 2006.

(r)

FARNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

Farní shromáždění nad pastoračním plánem naší farnosti se uskutečnilo za účasti několika členů farní rady a asi dvaceti farníků v neděli 18. září. Účastníkům shromáždění plán představili a jeho hlavní body objasnili P. Bedřich Vymětalík a místopředseda pastorační rady Petr Křížek. V diskusi zaznělo několik obohacujících podnětů – mimo jiné i nabídka Pavla Korce na uspořádání tematického víkendu pro otce s dětmi (maminky si budou moci doma odpočinout) na jaro příštího roku a prosba o uspořádání zimní chaloupky (týdenního lyžařského pobytu) pro děti o jarních prázdninách 2006. Bližší informace k tomuto bodu jednání lze získat u P. Kamila Vrzala.

(k)

ADVENTNÍ SBÍRKA PRO STUDÁNKU

Nová kuchyňka v MŠ Studánka

Snímek Eliška Leblková

Blíží se advent a naše farnost opět chystá sbírku pro Církevní mateřskou školu Studánka. Pro děti, učitelky i pro nás rodiče je to velká radost. Svědčí to totiž o tom, že Lhotka stále více vnímá Studánku jako „svou“ školku.

Loňská sbírka byla pro nás opravdovým požehnáním. Proběhla v období po stěhování a rekonstrukci – tedy v době, kdy si školka sáhla finančně na dno. Na konci roku už nezbyvaly peníze na nové vybavení pro děti, avšak

díky vašim darům nezůstalo místo pod vánočním stromkem prázdné.

Chtěli byste vědět, co se z peněz sbírky pořídilo? Od loňska má Studánka malý „ateliér“, kde probíhají všechny výtvarné činnosti dětí. Právě do něj se z peněz sbírky nakoupily nové barvy a další pomůcky.

Asi největším dárkem však byla malá kuchyňská linka pro děti. Vzdělávací program Začít spolu, který školka používá, klade velký důraz na činnosti „ze života“, které si děti mohou na vlastní kůži

vyzkoušet. Pečení a vaření pod vedením paní kuchařky patří odjakživa k největším lákadlům. Na Velikonoce děti pekly perníčky, v červnu vyráběly salát a nedávno lisovaly na odšťavňovači báječnou šťávu z ovoce a zeleniny. Tahle kuchyňka je sice jenom „jako“, ale přesto je v ní stále živo.

Letos by paní učitelky z výtěžku adventní sbírky rády zakoupily nové didaktické pomůcky, jako jsou magnetická stavebnice, sada dřevěných písmen aj., a několik relaxačních míčů na cvičení.

Předem děkujeme vám všem, kdo se letos rozhodnete Studánku podpořit. Můžete se za námi kdykoli přijít podívat. Rády se vás ujmuje paní učitelky nebo někdo z rodičů, provedou vás po školce a nechají vás nahlédnout i do práce s dětmi. V pátek 25. listopadu s námi můžete i posedět u čaje a dělat adventní věnce (Ke Kamýku 686, Praha 4 – zájemci by se měli předem přihlásit, aby bylo dost materiálu). Upřímně si totiž přejeme, aby Studánka stále byla místem s rodinnou atmosférou a otevřeným prostorem pro setkávání.

Lenka KAPSOVÁ

BLÍŽÍ SE TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA, POMŮŽETE?

Počátkem příštího roku se uskuteční další Tříkrálová sbírka. Vzhledem k tradici snad nemusím tuto akci České katolické charity blíže popisovat. Jak jistě také všichni dobře víte, z článků ve Věstníku nebo zákulisních kuloárů, popř. z vlastní účasti, i naše farnost je již pravidelným účastníkem sbírky. Příští rok „vyrazí“ naši koledníci do ulic již potřetí.

Vybrané peníze jdou na rozmanité humanitární a sociální projekty, např. na pečovatelskou službu v Kazanlaku (Bulharsko), projekt Prolomit kruh – nabídnutí pěstitelům opia jinou možnost obživy a drogové závislým léčbu (Afghánistán), pobyt litevských a běloruských dětí v „adoptivních“ rodinách v České republice atd.

Z letošní sbírky bylo na humanitární pomoc použito celkem 6 208 800 Kč. Více informací lze získat na internetu na adrese

<http://www.charita-adopce.cz/trikrale>.

Každá farnost navíc může až 65 % vykoledovaných prostředků

žádat zpět a financovat z nich svůj sociální projekt. Využívá to i naše farnost a každoročně takto podporuje provoz mateřské školy Studánka.

Ale Tříkrálová sbírka není jen „o penězích“, i když její stěžejní část se jich nejvíce týká. Cílů je hned několik. Hlavním z nich je finanční pomoc sociálním projektům ve všech diecézích, arcidiecézích či farnostech a tudíž pomoc všem potřebným – bezdomovcům, matkám v tísní, vězňům, tělesně a mentálně postiženým atd. Dalším smyslem sbírky je apoštolské poslání katolické charity, svědčit o živém Bohu a jeho lásce, šířit radostnou zvěst – poselství o narození Spasitele.

Z vlastní zkušenosti mohu říci, že při koledování lze zažít spoustu legrace a že radost koledníků tak bývá mnohdy opravdu nefalšovaná.

Ideální počet pro jednu skupinku je pět koledníků. Každá skupinka totiž musí mít nejméně jednoho vedoucího staršího osmnácti let. Zbytek skupinky tvoří nejčastěji děti ve věku od sedmi do patnácti let, ale zde se meze nekladou, a tak se koledování mohou zúčastnit i „dětí“ mnohem starší. Celé koledování dobře doplňují i rozmanité kostýmy „králů“. Pozornost lidí lze přilákat i použitím zajímavého transparentu. Všechny tyto věci si koledníci tvoří sami nebo za pomoci svých rodičů.

Sbírka se koná hned na začátku roku – tentokrát od 2. do 8. ledna 2006. Koledování znamená i velkou obětavost a trpělivost. Proto bych rád touto cestou oslovil všechny z vás, kteří byste byli ochotní letos, respektive napřesrok se koledování zúčastnit, ať sami, vysláním svých dětí nebo jinou pomocí, abyste si Tříkrálovou sbírku zanesli do svých diářů a povánočních plánů a kdykoliv do Vánoc mě kontaktovali na adrese gobbet@centrum.cz nebo na sebe zanechali kontakt v sakristii. Tříkrálová sbírka se může uskutečňovat jen díky obrovské podpoře lidí, jež se dobrovolně podílejí na jejím zajištění, koordinování, organizování a uskutečňování. Děkuji také všem, kteří v minulých letech koledovali či jinak se podíleli na organizaci, a za jejich ochotu a obětavost předem děkuji těm, kteří svůj volný čas obětují pro následující Tříkrálovou sbírku.

Tomáš HROUDA

Odpovídáme na vaše dotazy

O VIKÁŘI A VIKARIÁTU

Arcidiecéze pražská je rozdělena do 14 vikariátů. Já jsem již třetí rok vikářem III. pražského vikariátu. Farnici se mě často ptají, co tato funkce obnáší. Zda kontrolovat kněze? Jezdit na návštěvy? Nebo je to dnes už jenom čestná, či čistě technická funkce? Podle Kodexu církevního práva a pokynů pražského arcibiskupa má vikář tyto povinnosti a náplň činnosti:

Vikář jednou ročně vizituje každou farnost a o provedené vizitaci podává zprávu panu arcibiskupovi. Při této vizitaci kontroluje správu majetku, vedení administrativy a vedení farních knih, kontroluje vedení účetnictví, inventář kostela. Dále liturgické zařízení, zda vyhovuje platným předpisům; kontroluje péči o liturgické nádoby a předměty. Zjišťuje, jak se ve farnosti udělují svátosti, jak probíhají přípravy na ně, jak probíhají katecheze dětí atd.

V předepsaném termínu soustřeďuje účetní výkazy a odesílá je na arcibiskupství.

Při změně faráře podle pokynů arcibiskupa uvádí do úřadu nového duchovního správce, do 30 kalendářních dnů od ustanovení nového správce farnosti zajistí protokolární předání farnosti za přítomnosti nově ustanoveného a uvolněného správce farnosti a zástupce arcibiskupství.

Ve svěřeném vikariátu svolává a vede měsíční konference.

Informuje duchovní o teologických shromážděních a přednáškách, podporuje a zajišťuje jejich účast.

Organizuje zastupování nepřítomných duchovních ve farnosti.

Ve svěřeném vikariátu organizuje péči o nemocné faráře, dohlíží na to, aby měli zajištěnou duchovní a hmotnou pomoc.

Ve spolupráci s členy příslušné farnosti a příbuznými organizuje náležitý pohřeb zesnulého kněze.

III. pražský vikariát má celkem 18 farností: Vinohrady – farnost sv. Ludmily, Vyšehrad – farnost sv. Petra a Pavla, Vinohrady – farnost Nejsvětějšího Srdce Páně, Braník – sv. Prokop, Chodov – farnost sv. Františka z Assisi, Kunratice – farnost sv. Jakuba Staršího, Michle – farnost Narození Panny Marie, Modřany – Nanebevzetí P. M., Nusle – farnost sv. Václava, Podolí – farnost sv. Michaela archanděla, Spořilov – farnost sv. Anežky, Koloděje – farnost Povýšení svatého Kříže, Hostivař – farnost Stětí sv. Jana Křtitele, Strašnice – farnost Neposkvrněného početí Panny Marie, Uhřetěves – farnost Všech svatých, Vršovice – farnost sv. Mikuláše a sv. Václava, Petrovice – farnost sv. Jakuba St. a naše farnost – Panny Marie Královny míru. V 16 z těchto farností bydlí kněz, dvě – Braník a Podolí – jsou spravovány nepřímou.

Měsíční vikariátní konference bývají vždy třetí čtvrtěk v měsíci u nás na Lhotce.

Předávek farností při změně faráře jsem měl v posledních dvou letech devět. Změny duchovních totiž byly v Braníku, Modřanech, Podolí, Strašnicích, Uhřetěvesi, Kolodějích, znovu v Braníku, na Chodově a poslední letos v srpnu v Petrovích.

Poslední vikářskou vizitaci jsem vykonal letos v září ve farnosti Povýšení svatého Kříže v Kolodějích.

Chci se samozřejmě snažit i o další pastorační činnost ve vikariátu. Např. už dvakrát – letos na Lhotce a vloni na Chodově – se konalo setkání katechetů našeho vikariátu. To mělo velmi dobrý ohlas a budeme v tom pokračovat. A rád bych podporoval a koordinoval ještě další akce v rámci vikariátu. Nakolik budou síly stačit.

P. Bedřich VYMĚTALÍK

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Od měsíce října do konce května v našem kostele probíhá pravidelná katecheze dětí. Přihlásilo se 59 dětí. Jsou rozděleny do osmi skupin. V letošním roce jsme vyšli vstříc požadavku rodičů a pro mladší školní děti, které nemohou ve středu, jsou zařazeny ještě dvě hodiny ve čtvrtek. Katechezi vedou zkušení katecheté s teologickým vzděláním a s platným pověřením Arcibiskupství pražského.

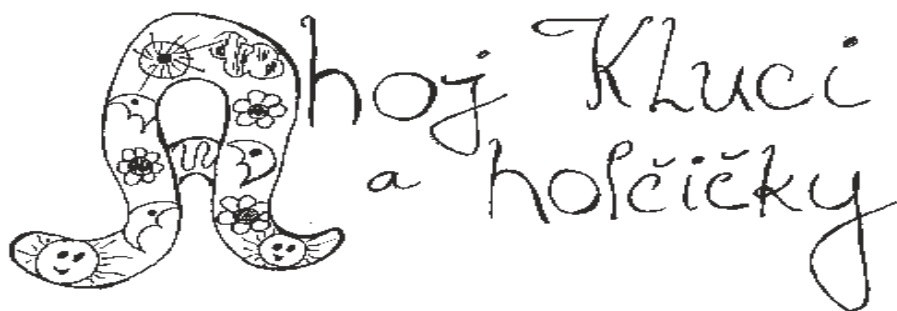
Děti přihlášené na náboženství:

Předškolní děti: počet 10 dětí,

katechetka Markéta Pulkrábková. **1. třída:** 7, Marie Šárková. **2. třída:** 10, P. Kamil Vrzal. **3. třída:** 13, Marie Šárková. **4.–5. třída:** 12, Jarmila Klíngerová a Marie Šárková. **Mladší -náctiletí:** 7, Eva Podruhová.

I v letošním roce se kromě mladších -náctiletých scházejí dospívající ve věku 14–16 let. Jejich „spolčo“ je každý pátek. Kdo může, přichází už na mši svatou v 18.30. Program „spolča“ začíná v 19.15 a trvá asi do 21 hodin.

M. Š.

Tak jsem se vám tak potěšil nad vašimi obrázky a měl jsem dooprávdicky velkou radost. Bylo vidět, že jste se snažili a o výherní ceny soutěžili opravdu statečně. Výsledky soutěže vám nyní oznámím:

POZOR, POZOR, KRISTIÁN OZNAMUJE – POZOR, POZOR, KRISTIÁN OZNAMUJE

Vstupenky do zoologické zahrady vyhrávají Sylvina a Karolínka Wagenknechtovi. A protože vím, že děti nejradši chodí po zoologické zahradě s rodiči, dostanou čtyři lístky, aby se mohli jít celá rodina podívat na tu malou rošťáčku gorilku a na jiná zvířátka.

Knihu o vodnicích vyhrává Sylvinka, protože splnila jako jediná veškeré podmínky soutěže a odevzdala všechny tři úkoly. Kamínky-mušličky, obrázek a odpovědi na moje otázky.

Sladkou odměnu vyhrávají všichni další stateční účastníci soutěže:

Lukáš, Kristián, Matušek, Jero a Daník.

Všechny výhry jim předá otec Bedřich na dětské mši svaté. Moc vám gratuluji a těším se na další soutěže.

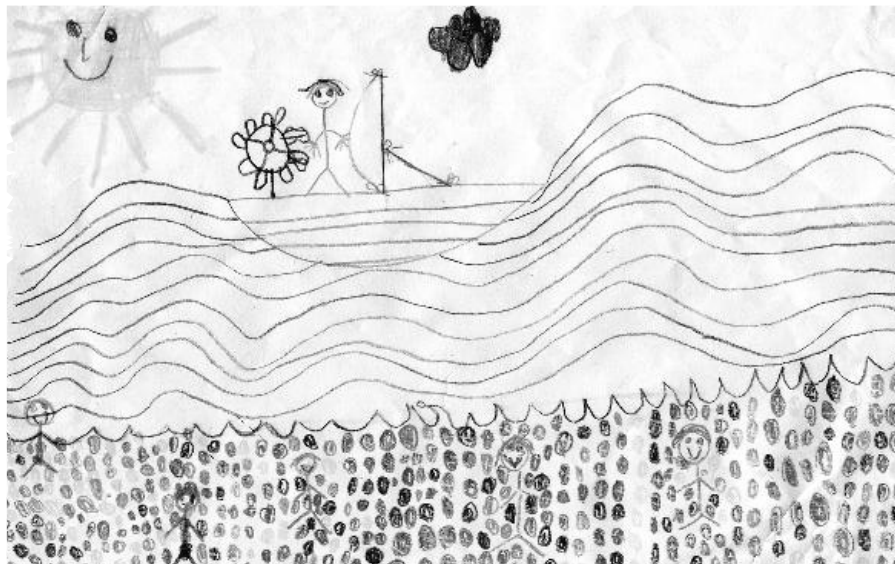
Ten letošní podzim je takový celý úplně jiný, než bývá, taky vám to tak připadá? Tolik nádherných dnů plných sluníčka donutilo i mne, a to jsem doopravdy velmi líná kostelní svíce, abych vystrčil svůj čumáček a trochu se vyhříval. Pozoroval jsem ptáčky, kteří zůstali v našich krajích na zimu, pozoroval jsem stromy, jak pomalu usínají a obarvují své listy na všechny možné krásné barvy, jako by nám chtěly říci: Nebudte smutní, vždyť i ten podzim může být nádherný. A vtom mě napadla myšlenka a je tu další soutěž pro moje děti.

Tentokrát hrajete o malý, barevný a cinkací zvoneček a vyhraje ho ten, kdo nasbírá a vylisuje nejvíc barevných listů. Listy můžete dát do velké obálky a nechat u otce Bedřicha v sakristii. Konec soutěže je na konci listopadu, abyste přece měli dostatek času na to sbírání a lisování.

Hurá, moje děti zlaté, jezte vitamínky, užijte si podzimních dní a soutěžte! Těší se na vás váš

KRISTIÁN

Úkol namalovat, co bylo na létě nejhezčí, žák první třídy Šlehofer, také Kristián, splnil takto

PODZIMNÍ POHÁDKA

Na jednom stromu uprostřed lesa visel poslední kaštanek. Byl to kaštanek strašpytlík, a přestože měl okolo sebe pořádkou a měkkou slupku, představa, že musí skočit z té hrozitánské výšky do mechu, mu vůbec nedělala dobře. Houpal se na stopce a výskal a představoval si, že je malé letadlo a může se vznášet, jak ho napadne.

Mezitím se dole pod starým stromem-kaštanem utvořila malá skupinka zvířátek. Byl tam zajíc a taky okatý srneček, byla tam malá rezavá liška a pod mechem vykukoval ježek bodlináč. Zvířátka hleděla plna údivu na malého kaštánka, co to provádí na stromě, protože o bojácném kaštánkovi ještě v životě neslyšela.

Srneček povídá: „Já vám nevím, vždyť je to ostuda, všechny ostatní kaštánky už odnesl myslivec do kůlničky a připravil je na zimní krmení pro zvířátka a tenhle strašpytel se houpe na větvici a dělá si ze všeho legraci.“

„Víte co,“ povídá ježek, „my mu musíme pomoci. Já si vlezu pod strom a vy na něho křikněte pořádně nahlas, ať se lekne a skočí na moje bodlinky, a společně ho doneseme k myslivně, aby pan myslivec schoval toho neposedu do kůlny.“

Jak se zvířátka domluvila, tak to společně udělala. Ježek se připravil pod strom a všichni společně zakřičeli: „Pozor, kaštánku, letí velká vrána, sežere tě.“

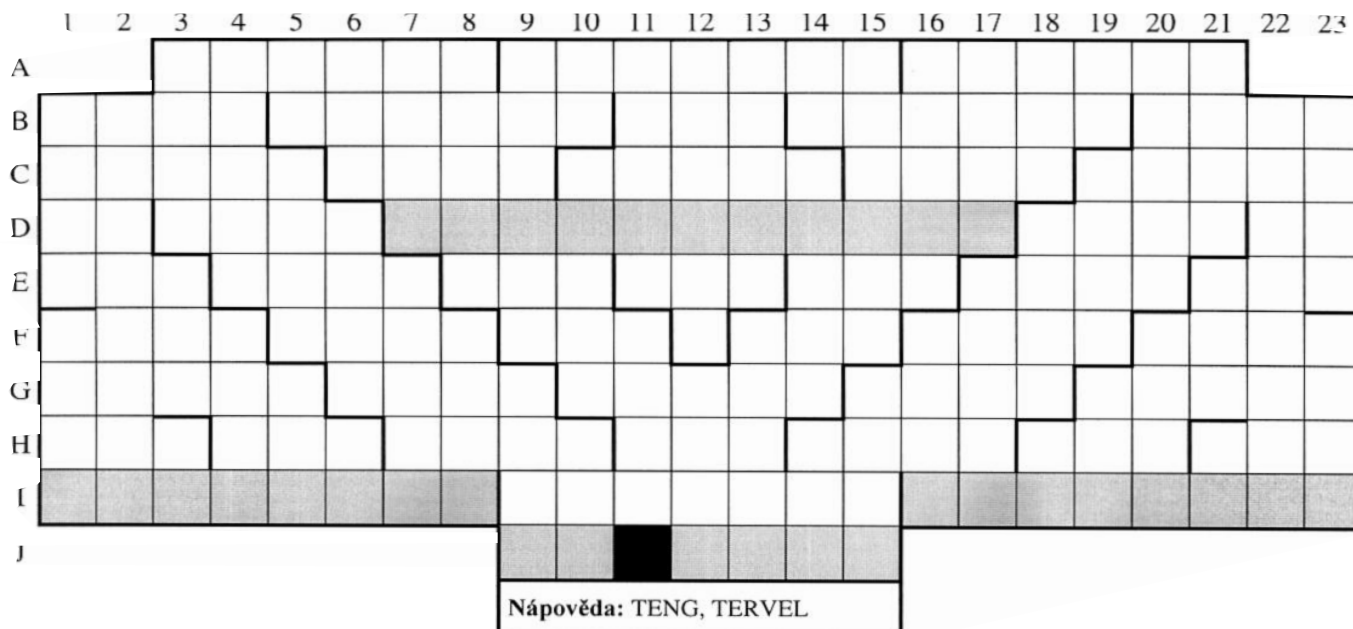
Kaštanek se celý otřásl hrůzou, zavřel oči a skočil. Přistál měkounce na bodlinkách ježka, a protože měl okolo sebe tlustou slupku, nic ho to nebolelo.

Společně potom doběhli k myslivně a uložili i toho malého kaštánka-strašpytla k jeho ostatním kamarádům do kůlničky.

Protože, děti, nic naplat, pořádek musí být i v lese.

(K)

SPRÁVNÉ VÝSLEDKY SOUTĚŽE Z MINULÉHO VĚSTNÍKU. 1C: Pán Ježíš byl pokřtěn vodou z Jordánu. – **2C:** Pán Ježíš po vodě šel sám. – **3A:** Pán Ježíš proměnil vodu na kvalitní víno. – **4B:** Při potopě si lidé postavili archu Noemovu.

Vodorovně: **A.** Český herec; sedmá třída na gymnáziu; židé – **B.** Značka bonbonů proti kašli; ženské jméno; skupenství vody, islámský panovník; vada čoček – **C.** Starořecká oběť; chráněná přírodní rezervace v ČR; ženské jméno; barmská jednotka hmotnosti; hrdinka Nezva-

K R Á T C E

- **JAKO PRVNÍHO ČESKÉHO POLITIKA** papež Benedikt XVI. přijal ministra zahraničí Cyrila Svobodu s chotí Věnceslavou, členkou pastorační rady lhotecké farnosti.
- **MŠE UPRAVENÁ PRO DĚTI** bude v listopadu výjimečně až druhou neděli v měsíci, tedy 13. 11.
- **PŘEDVÁNOČNÍ ZÁJEZD** do Pasova se připravuje na 10. prosince.
- **ZIMNÍ CHALOUPKA** pro děti ve věku od 8 do 15 let bude od 5. do 11. února 2006. Přihlášky jsou k dispozici v sakristii. Je nutné je odevzdat do 18. prosince 2005.
- **PŘEDSEDKYNÍ RADY RODIČŮ** v Církevní mateřské škole Studánka se stala Lenka Kapsová.
- **MATEŘSKÁ ŠKOLA** Studánka stále hledá novou ředitelku.
- **KULTURNÍ CENTRUM „12“** uspořádalo v kapli Božského Srdce Páně výstavu devíti členů výtvarné skupiny Středeční, vedené Vlastou Vasylovou.
- **TAJENKA KŘÍŽOVKY** z tohoto čísla: Jiří Svoboda, kanovník kapituly sv. Víta.
- **Ing. F. Kapsný**, který připravuje k tisku náš farní Věstník, prosí o modlitbu za Boží vedení při hledání dobrého zaměstnání. (r)

KŘÍŽOVKA

lovu opery – **D.** Značka registrované tuny; lesní zvíře; PRVNÍ DÍL TAJENKY; dveřní závěs; chemická značka vápníku – **E.** Zdrhovadlo; letadlo; seknutí; zkratka továrního ekologického týmu; bujní koně; šumavská obec; zkratka První novinové služby – **F.** Klesání; hudební nástroj; snížený tón C; římská padesátka; bývalá autoznačka Staré Lubovně; cestovní doklady; první housle – **G.** Druh svetru; původní obyvatel Francie; staročeské ženské jméno; značka másla; špatné počasí – **H.** Zkratka rakouské tiskové kanceláře; škodlivý motýlek; čiva; hlas trubky; římský krutovládce; čidlo zraku; šefík – **I.** DRUHÝ DÍL TAJENKY; druh moderního cvičení; TŘETÍ DÍL TAJENKY – **J.** ČTVRTÝ DÍL TAJENKY.

Svisle: 1. Známy český filmový režisér; bájný mořský netvor – 2. Africký savec z čeledi turovitých –

3. Květenství obilí; jemný prášek; staročeské zájmeno – 4. Podzimní květina; sjednotitel Slovanů – 5. Zkratka Národního divadla; spojka; kujné železo – 6. Tibetický skot; pálenka z rýže; SPZ Loun – 7. Pot; mladé obilí – 8. Podrobná kontrola účetnictví; cizí mužské jméno – 9. Kmet; trachytový tuf – 10. Zkratka Evropské aliance; míchat; zkratka výstavy elektrotechnických výrobků – 11. Umělá hmota; lovecký pes – 12. Bulharský chán; konstrukce střechy – 13. Slabomyslný člověk; tenci – 14. Mistrovství světa; nakažlivý virus; vlákno – 15. Původci děl; slovensky „řeka“ – 16. Mořské ryby; sady – 17. Sicilská sopka; souostroví v Tichém oceánu – 18. Kouzelník; část těla; obyvatel tropů – 19. Anglicky „v“; božská jídla; lyže – 20. Výroba látky; ohrada – 21. Kladně nabitá elektrická částice; předložka; citoslovce strašení – 22. Exponent v mocnině – 23. Mohamedův rádce; mazadla

Jaroslav HROUDA

MODLITBA PATERA URBANA

(dokončení ze str. 1)

Když se zoufalství zmocňuje trpících matek a žen, pomoz, ó Královno míru!
 Když vojíni padají pod těžkými ranami, pomoz, ó Královno míru!
 Když se vojíni zmlátí v bolesti a opuštěnosti, pomoz, ó Královno míru!
 Když snaží se ušlechtilí lidé o návrat pokoje a míru, pomoz, ó Královno míru!
 Ó Maria, naše útočiště, vyslyš naše vroucí prosby, zažeň z našich srdcí vášně a hříchy, které jsou také příčinou bojů mezi lidmi, aby naše hříchy nezaviňovaly velkých utrpení válečných, aby nepomáhaly kaliti mír a pokoj. Vtiskni do duší našich pevně pře-

svědčení, že čím ctnostněji budeme žít, čím pevněji odstraníme každý hřích ze svého života, tím jistěji oddalujeme války a nepokoje. Čím více se budeme snažiti, abychom byli dobrými křesťany, tím jistěji zavládne nerušený pokoj a mír. A toho nám vypros hojně ty, vznešená Matko knížete pokoje, který žije a kraluje po věky věkův. Amen.

Dnes je trochu jiná doba, války v klasické podobě nám snad alespoň v Evropě nehrozí, ale světu hrozí terorismus, který je obdobně hrozný jako klasické války. Takže prosby k Matce Boží za mír mezi lidmi jsou stále aktuální.

(js)

Občanskoprávní vztahy a jejich ochrana

Občanský zákoník je hlavním legislativním pilířem občanského práva, který upravuje základní okruh právních vztahů, a to jak majetkových, tak osobních.

Obsah úpravy zákoníku:

1. *Úprava občanskoprávních vztahů přispívá k naplňování občanských práv a svobod, zejména ochrany osobnosti a nedotknutelnosti vlastnictví.*

2. *Občanský zákoník upravuje majetkové vztahy fyzických a právnických osob, majetkové vztahy mezi těmito osobami a státem, jakož i vztahy vyplývající z práva na ochranu osob, pokud tyto občanskoprávní vztahy neupravují jiné zákony.*

3. *Právní vztahy vznikající z výsledků duševní tvořivé činnosti upravují zvláštní zákony.*

K bodu 1:

V českých zemích v roce 1918 platil rakouský Obecný zákoník občanský. Tento zákoník tvořil základ veškerého soukromoprávního řádu ovládaného soukromoprávními principy, které se v evropském právu v jeho dlouhodobě historickém vývoji počínaje římskoprávní tradicí postupně utvářely. Krátce po r. 1918 začaly přípravy nového občanského zákoníku, který měl jako jednotný zákoník platit jak v českých zemích, tak na Slovensku. Redakční práce byly ukončeny v roce 1936. V důsledku druhé světové války i událostí, které ji předcházely, k dokončení tohoto velmi rozpracovaného zákoníku nedošlo.

Po přijetí Ústavy 9. května v r. 1948 byl přijat i nový Občanský zákoník. Ten opuštěním dosavadního dělení práva soukromého a veřejného, odmítnutím jednotně chápaného vlastnického práva a naopak přiznáním výsadního postavení socialistického společenského vlastnictví na úkor jiných subjektů občanského práva zahájil deformaci a zároveň postupnou dezintegraci soukromého práva jako celku. Občanské právo přestalo přispívat svými specifickými občanskoprávními zásadami, nástroji i prostředky k prosazování ideje spravedlnosti. Tento proces u nás vyvrcholil po ústavě z roku 1960 přijetím Občanského zákoníku z r. 1964. Tento zákoník programově omezil

předmět své úpravy pouze na společenské majetkové a osobní vztahy, které vznikaly v oblasti uspokojování osobních potřeb a jejichž subjekty byly tehdejší socialistické organizace a občané, jakož i občané mezi sebou. Zkušenosti ukázaly, že ani po více než 25leté účinnosti Občanského zákoníku z roku 1964 se v praxi nevžily. Pod tlakem společenských potřeb osmdesátých let minulého století – i když značně omezeným a různě modifikovaným – byly klasické instituty včleněny do novely Občanského zákoníku s účinností od 1. dubna 1983 (např. soukromé právo, právo vydrženel, zástavní právo, relativní neplatnost právních úkonů apod.). Lze říci, že v období šedesátých let došlo k završení velmi nežádoucí hluboké dezintegrace celého soukromoprávního řádu, která začala v roce 1948.

Zásadní společenské přeměny, jež nastaly v listopadu 1989, si postupně vyžádaly i rekonstrukci celého právního řádu. V legislativě i v aplikační praxi je třeba mít na mysli, zda subjekty konkrétního právního vztahu stojí vůči sobě navzájem v rovném právním postavení, anebo v nerovném právním postavení s výkonem veřejné moci. Toto dvojí základní právní postavení, tyto dva druhy právních vztahů, které vycházejí z podstaty moderní společnosti nadále organizované ve státě, je třeba v legislativě i v aplikační praxi respektovat. První výrazný krok v tomto směru byl učiněn přijetím zásadní novely Občanského zákoníku v roce 1991 s účinností od 1. ledna 1992. Byl to základ specifického právního nástroje, zprostředkování i tržních obchodních vztahů, a to jak pro oblast vztahů vnitrostátních, tak zahraničních. V současné době je v pokročilém procesu rekodifikace soukromého práva, aby v oblasti tohoto práva došlo k potřebné návaznosti na úpravu příslušných základních práv a svobod, které se uplatňují ve všech oblastech práva jako základní regulativní ideje (zejména k přijaté Ústavě, Listině základních práv a svobod, Úmluvě o ochraně lidských práv a svobod atd.). Týká se to zejména účinné hmotněprávní a procesněprávní ochrany spotřebitele, vyrovnávání jeho fakticky nerovného postavení ve vztahu

k dodavatelům, prohloubení práva na informaci, širší možnosti odstoupení od smlouvy, odpovědnosti výrobce za způsobenou škodu apod.

V procesu formování evropského soukromého práva nelze opomíjet ani úlohu judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Evropského soudního dvora v Lucemburku.

Občanské (soukromé) právo nemůže s ohledem na mnohotvárnost života obsáhnout a podchytit úpravu všech společenských vztahů, které se v praxi mohou vyskytnout a vyskytují. V tomto smyslu občanské (soukromé) právo bude proto i přes sebezpínavější právní politiku stále pokulhávat za životem.

Je důležité ještě poukázat, že soukromé právo je nezbytně spjato s účinným rozhodováním obecných soudů, tj. se spravedlivým rozhodováním o subjektivních soukromých právech a soukromoprávních povinnostech bez zbytečných průtahů. Jen za těchto dvou podmínek může být právo plně funkční.

Od roku 2000 se začala připravovat verze věcného návrhu občanského zákoníku. V současné době je již zpracováno paragrafové znění. Občanský zákoník má tak šanci stát se v hierarchii soukromoprávních předpisů nejen vrcholným předpisem – zákoníkem soukromého práva jako celku –, nýbrž jeho systémově sjednocujícím všeobecným základem, který se soustředí na vůdčí, obecně uznávané a jednotící principy a základně obecnou úpravu všech základních kategorií společných všem soukromoprávním vztahům a všem soukromoprávním subjektům. Tento nově koncipovaný občanský zákoník bude mít vůči zvláštním zákonům, které budou existovat mimo tento občanský zákoník, podpůrnou použitelnost na všechny ostatní soukromoprávní vztahy. Tato změna věcné působnosti občanského zákoníku po novele z r. 1991 bude představovat důležitý mezník na cestě k upevnění postavení Občanského zákoníku jako obecného základu soukromoprávního řádu.

K bodům 2 a 3 uvedeným v úvodu tohoto článku se vrátíme v některém z příštích čísel Věstníku.

JUDr. Dalibor ČERTOK

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ

Od poslední zprávy o hospodaření farnosti, která byla uzavřena k 1. 8., došlo v srpnu a září 2005 k těmto příjmům a výdajům:

Na sbírkách se vybralo 51 220 Kč.

Výdaje byly tyto: elektřina v kostele 13 612,50 Kč, poplatky za tele-

fony 2512,50 Kč, květinová výzdoba kostela 1600 Kč.

Stav našeho farního konta k 1. říjnu 2005 je 318 427 Kč.

V době uzávěrky tohoto čísla Věstníku se opravovala střecha kostela. Oprava byla již velice nutná a bude nás stát asi 40 000 Kč (v)

OHLASY

Dvě poznámky k minulému číslu

První se týká zprávy o hospodaření. Při konečné redakci textu na jednom místě vypadla závěrečná závorka, a tak by se mohlo zdát, že náklady na telefon v prvním pololetí byly 120 000 Kč. Správně mělo být: „**Režijní výdaje** (plynové topení v kostele 21 182 Kč, elektřina Královec 53 820 Kč, elektřina kostel 18 448 Kč, pojištění kostela 10 000 Kč, vodné stočné, telefon) **120 790 Kč.**“

Druhá poznámka je zásadnější. Týká se Právního okénka v minulém Věstníku. Byl jsem překvapen, že pan JUDr. Dalibor Čertok zvolil pro svou rubriku téma Předmanželská smlouva. Ačkoliv závěrečný odstavec se snaží uvést neakceptovatelnost předmanželské smlouvy v katolické církvi, myslím, že je málo důrazný. Snad by stálo v nadcházejícím Věstníku za zmínku, že někteří čtenáři – předpokládám, že nejsem jediný – na toto Právnické okénko reagovali. Přivítal bych v některém z následujících Věstníků pohled teologa a církevního právníka P. Stanislava Přibyla na tuto problematiku.

P. K.

Stanovisko otce S. Přibyla se pokusíme získat.

(red)

Zdravým spánkem k jednotě farnosti

Lze usnout na jakékoli přednášce, tak proč ne po dobrém obědě na té

farní? – Všem, kteří nám pomohli, tedy patří náš velký dík. – Je to posláním celoživotně srůstat v jednu bytost. – O co se vlastně jedná? – Pokouším se to alespoň analyzovat. – Jdu-li spát, mám naději, že ráno vstanu. Tedy něco namáhavého a obtížného, takže člověk je svobodnější, když toto břímě nemá. – Mysleme na něj tedy při naší soukromé modlitbě, při modlitbě v našich rodinách a v různých farních společenstvích. – Už jako děti jsme věděli, že o tom nemáme mluvit, takže to mělo pro nás i jakýsi nádech dobrodružství. – Jednou jsme dokonce museli oželeť i účast na festivalu, který se konal na stadionu.

Tyto takřka heretické, možná až nesrozumitelné věty si bylo možno přečíst v minulém čísle Věstníku. Každá věta byla pozorně vybrána z jiného článku. Můžete se přesvědčit.

Věřím, že si redaktor, jejich autoři i ostatní čtenáři přečtou tyto řádky se shovívavostí a úsměvem na rtech. Z uvedeného odstavce vyplývá, že z jakýchkoli textů se dá zkompilovat cokoliv a že bychom si na to v médiích měli dát pozor. Text Věstníku jsem vybral proto, že tento materiál byl „po ruce“ a je lidem z kostela blízký. Doložil jsem jím tedy de facto praktický opak toho, co se na Lhotce děje.

A tak i nadále bedlivě sledujme, co nám předkládají televize a jiná média. Snad se dovíme něco podobně neuvěřitelného. Nebo co spíš není určeno k uvěření? A uděláme si čas na to, co je víry hodné?

E. Š.

NOVÉ KNIHY VE FARNÍ KNIHOVNĚ

Ratzinger Joseph – Benedikt XVI.: Bůh a svět. Rozhovory o základních věcech křesťanství a budoucnosti církve. ° Ratzinger Joseph – Benedikt XVI.: Můj život. ° Seewald Peter: Joseph kardinál Ratzinger – Benedikt XVI. Křesťanství na přelomu tisíciletí. ° Kubíček Ladislav: Vůle Boží – zbožná fráze? ° Kubíček Ladislav: Život – největší umělecké dílo. ° Kubíček Ladislav: O svobodě. ° Halík Tomáš: Oslovit Zachea. ° Svatošová Marie: O naději. ° Augustyn J.: O přátelství. ° Lachmanová Kateřina: O milosrdenství. (fk)

VĚSTNÍK, křesťanský občasník. Vydává Římskokatolická farnost při kostele Panny Marie Královny míru v Praze 4. **Toto číslo vyšlo 4. listopadu 2005. Náklady na jeden výtisk činily 12 Kč.**

Redakční uzávěrka příštího čísla Věstníku bude v sobotu 26. listopadu. Příspěvky lze odevzdat napsané nebo na disketě – také v tomto případě pokud možno rovněž vtištěné – v sakristii nebo poslat na e-mailovou adresu jiri.suva@quick.cz s uvedením kontaktu (jméno a telefon nebo adresa).

Kostel Panny Marie Královny míru

ADRESA

Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru
Ve Lhotce 36
142 00 Praha 4-Lhotka
Telefon: 241 490 910
Internet: www.lhotecka.farnost.cz
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

Ne	– 8.00, 10.00,	18.30
Po	– 8.00	
Út	–	18.30
St	– 8.00	
Čt	– 8.00	
Pá	– 15.00,	18.30
So	– 16.00	

UDÍLENÍ SVÁTOSTÍ

Svátost křtu se zpravidla uděluje v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne, na přání kterýkoliv den. Je třeba se včas ohlásit na farním úřadě.

Svátost oltářní je možno přijímat dvakrát denně při mši svaté, na požádání i jindy.

Svátost smíření – sv. zpověď – lze přijmout před každou mší svatou, na požádání kdykoliv.

Svátost pomazání nemocných, spolu s pokáním a přijetím Těla Páně, je třeba ohlásit v sakristii, ve spěšném případě telefonicky. To platí i o ústavu Domov důchodců i o Fakultní Thomayerově nemocnici v Krči.

Svátost manželství je třeba ohlásit duchovnímu správci alespoň tři měsíce předem.

VÝSTAV NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI OLTÁŘNÍ

Každé úterý od 17.00 do 17.30 s výjimkou července a srpna.

MŠE SVATÁ PRO DĚTI

První neděle v měsíci v 10.00 hodin.

POZVÁNÍ NA ČAJ

Každé druhé úterý v měsíci od 15.00 hodin v kapli sv. Václava pro dříve narozené a všechny, kteří nechtějí být sami.

POMOC POTŘEBNÝM

Možnost setkání se skupinou pro pomoc potřebným vždy 1. pátek v měsíci v 15.45 v kapli sv. Václava. Tel. 241 494 435.

FAKULTNÍ THOMAYEROVA NEMOCNICE V KRČI

V kapli sv. Václava mše sv. se střídá s bohoslužbou slova vždy ve středu v 16.00 hodin.

DOMOV DŮCHODCŮ V SULICKÉ ULICI

Ve čtvrtek v sudém kalendářním týdnu v 15.00 hodin mše svatá.

FARNÍ KNIHOVNA

Každé úterý od 17.00 do 18.30 s výjimkou července a srpna.